

вата задача на хората е да живѣятъ. Като живѣятъ, тѣ ще работятъ. Отъ работата, която върши, човѣкъ се учи да мисли. Наистина, отъ опитноститѣ си човѣкъ се учи да мисли. Значи, човѣкъ първо ще работи, а после ще мисли. Като работи, той ще се прости съ всички свои вѣрвания. Вѣра е нужна на човѣка, а не вѣрвания.

И тъй, всички хора трѣбва да живѣятъ. Какъ ще живѣятъ? Тѣ не трѣбва да живѣятъ като бабитѣ и лѣкаритѣ, но като смѣлата българка, която извоювала отъ Господа живота на своето дете. Всички трѣбва да живѣятъ по новия начинъ. Новиятъ начинъ е въ самия животъ. Като живѣете, ще го намѣрите. Когато отива на училище, детето не носи никакви пособия. То намира необходимитѣ пособия въ училището. Като влѣзе въ новия животъ, сжществата отъ разумния свѣтъ ще го научатъ, какъ да живѣе. Тѣ ще му доставятъ необходимитѣ за това условия. Който живѣе разумно, той ще разбере вътрешния смисълъ на нѣщата. Разумниятъ животъ е начало на нова епоха, на нови форми, които сега се създаватъ. Това нарича Христосъ възкресение. Това очакватъ и религиозни, и свѣтски хора. Свѣтскитѣ го наричатъ освобождаване. Който е готовъ, той ще възкрѣсне въ животъ вѣченъ. Който не е готовъ, той ще остане въ своето безчестие. Вълкътъ ще се роди пакъ вълкъ, мечката — мечка, рибата — риба, човѣкътъ пакъ човѣкъ. Това наричатъ прераждане. Човѣкътъ на бждещето, обаче, е човѣкъ на възкресението, човѣкъ на свещения животъ. Когато този животъ дойде на земята, дошло е вече Царството Божие между хората.

---

16. Недѣлна беседа отъ Учителя, държана на 19 май, 1929 г.
София. — Изгрѣвъ.